

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7926/2023
30.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Филиповић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 356/21 од 24.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 356/21 од 24.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П2 325/19 од 25.02.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиоца, тада малолетног АА из ..., плаћа месечно износ од 12.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 28.10.2013. године као дана подношења тужбе па све док за то буду постојали законски услови или ова пресуда не буде измењена, на руке његове законске заступнице, мајке ВВ из ..., с тим што ће све доспеле рате платити одједном са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате и на тај начин измењена правноснажна пресуда Општинског суда у Великој Плани П 686/08 од 20.02.2009. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове спора.

Решењем Основног суда у Великој Плани П2 325/19 од 19.04.2021. године одбијен је захтев туженог за доношење допунске пресуде по његовој противтужби од 05.03.2018. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 356/21 од 24.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе туженог и потврђене пресуда Основног суда у Великој Плани П2 325/19 од 25.02.2021. године и решење истог суда П2 325/19 од 19.04.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 407. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 1. и чланом 408. ЗПП у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП прописане као разлози за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Великој Плани П 686/08 од 20.02.2009. године обавезан је тужени да плаћа издржавање тужиоцу (рођен ...2003. године) у износу од 5.000,00 динара месечно, почев од 18.12.2008. године. Тужилац је у време када је наведена пресуда донета био нешто старији од 5 година, а када је поднета тужба у овом спору ради измене висине обавезе туженог (28.10.2013. године) био је ученик средње школе. У време пресуђења тужилац је похађао трећи разред средње школе. Тужиочева мајка рођена је ...1980. године и има завршену средњу школу. Када је донета пресуда којом је утврђена обавеза туженог да плаћа издржавање тужиоцу била је запослена у трговинској радњи својих родитеља, а када је донета пресуда у овом спору није радила јер су се њени родитељи у међувремену пензионисали. Тужилац са мајком живи у заједници са мајчиним родитељима и њеним млађим братом. Тужени је рођен ...1964. године, и такође је завршио средњу школу. Када је донета претходна пресуда био је запослен у локалном радију и остваривао је месечну зараду у износу од 12.000,00 динара. Све време живи у заједници са родитељима. Тужени сада нема сталних прихода и издржава се од социјалне помоћи родитеља које негује. Здрав је и радно способан. Минимална сума издржавања у време пресуђења износила је 27.046,00 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Од доношења пресуде Општинског суда у Великој Плани П 686/08 од 20.02.2009. године до подношења тужбе у овом спору промениле су се околности које оправдавају измену висине обавезе туженог у издржавању тужиоца, у складу са чланом 164. Породичног закона. Старији узраст тужиоца и његово школовање измениле су тужиочеве потребе тако да је износ издржавања, досуђен наведеном пресудом, постао недовољан и поднетом тужбом се основано тражи његово повећање. Измењена – повећана висина издржавања одређена је уз вођење рачуна о околностима које су по члану 160. Породичног закона релевантне за одређивање висине издржавања. Нижестепени судови су узели у обзир и чињеницу да тужени сада нема сталних прихода, али су имали у виду и чињеницу да је он здрав и радно способан због чега је дужан да у складу са својом радном способношћу обезбеди приходе којима би испунио законску обавезу издржавања тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Изостанак личних односа тужиоца и туженог, улога и одговорност другог родитеља за такво стање као и одлука Уставног суда Уж. 4395/2017 од 27.12.2019. године којом је утврђено да је у поступку извршења одлуке о

одржавању личних односа повређено право туженог из члана 65. Устава Републике Србије немају утицаја на постојање његове обавезе издржавања тужиоца. Обавеза издржавања малолетног детета, предвиђена одредбом члана 154. Породичног закона је безусловна, тако да због околности на које се ревидент позива он не може бити ослобођен те обавезе. Висина досуђеног издржавања је у конкретном случају адекватно одмерена према потребама тужиоца – ученика основне и средње школе, и могућностима туженог да као здрав и радно способан обезбеди средства којима би своју обавезу испунио.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић